

Gældende formulering.

derover, jfr. retsplejelovens § 687, stk. 1, a, og det

- 2) må antages, at aflytning vil være af væsentlig betydning for forbrydelsens opklaring.

Stk. 2. Når betingelserne for aflytning i medfør af stk. 1 er til stede, kan politiet, såfremt der er øjensynlig fare for, at øjemedet ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, foretage aflytning uden forudgående retskendelse, dog kun når mistanken vedrører en forbrydelse, som omhandles i straffelovens §§ 98, 99, 102, 106-110 og 111-113, eller som i øvrigt medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier.

Stk. 3. Meddelelse om aflytning uden retskendelse skal af politiet indgives til retten samtidig med aflytningens begyndelse, eventuelt ledsaget af begæring om tilladelse til dens fortsættelse. Retten afgør, om aflytning kan godkendes, og eventuelt om fortsat aflytning kan tillades samt i bekræftende fald for hvilket tidsrum, og giver politiet meddelelse herom. Såfremt retskendelse ikke foreligger inden 24 timer fra aflytningens begyndelse, skal aflytningen afbrydes og vedkommende telefonadministration indberette den stedfundne aflytning til retten på det sted, hvor aflytning er sket, og til justitsministeriet. Burde aflytning efter rettens skøn ikke have været påbegyndt, giver retten justitsministeriet meddelelse herom.

Stk. 4. Aflytningen vil være at foretage af politiet.

Stk. 5. Optegnelser om eller anden gengivelse af aflyttede samtalers indhold skal tilintetgøres, såsnart det er fastslået, at de ikke er af betydning for efterforskningen.

Stk. 6. Har aflytning af samtaler fra en telefon i privat eje fundet sted, skal retten give telefonens indehaver meddelelse herom, når det kan ske uden skade for undersøgelsen, og omstændighederne i øvrigt ikke taler herimod.

Forslaget.

2. Efter § 750 b indsættes:

„§ 750 c. Reglerne i § 750 a, stk. 1 og 5, finder tilsvarende anvendelse på politiets adgang til ved hjælp af et apparat hemmeligt at aflytte eller optage sådanne udtalelser, samtaler og forhandlinger, som nævnes i borgerlig straffelovs § 263, nr. 3.“